

platném potvrzení vyrovnání a nesmělo se tudíž již k vyrovnání přihlížeti, nýbrž jest ponechati dlužníku, by se bránil příslušnými přípustnými právními prostředky, jimiž však není rekurs.

Čís. 11049.

Poznamenáno-li na žádost knihovního věřitele při jeho úvěrových hypotékách, že jsou vyčerpány určitými vykonatelnými pohledávkami, nemůže knihovní věřitel při rozvrhu nejvyššího podání za zavazenou nemovitost účtovat v rámci úvěrových pohledávek jiné pohledávky a pro vykonatelné, v poznámce uvedené pohledávky uplatňovati své právo na uspokojení v pořadí poznámky o zahájení dražebního řízení.

(Rozh. ze dne 2. října 1931, R I 718/31.)

Pro vymáhající věritelku bylo na vydražených nemovitostech vloženo zástavní právo pro úvěrní pohledávky 500.000 Kč a 100.000 Kč s příslušenstvím, celkem úhrnně do výše 624.000 Kč. Napotom bylo k žádosti vymáhající věritelky v pozemkové knize poznamenáno, že úvěrové pohledávky jsou plně vyčerpány a že jsou vykonatelné. K rozvrhu nejvyššího podání přihlásila vymáhající věritelka kromě svých vykonatelných pohledávek i pohledávku (úroků z prodlení a dalších úroků z nich), jež nebyla kryta exekučními tituly. Tuto pohledávku, nekrytou exekučními tituly, žádala vymáhající věritelka v rámci úvěrových kaucí 500.000 Kč a 100.000 Kč. S o u d p r v é s t o l i c e přikázal vymáhající věřitelce vykonatelné pohledávky, nikoliv však i nevykonatelnou pohledávku a uvedl v tomto směru v d ů v o d ě c h: Jde jen o úroky z prodlení, pokud se týče další úroky z nich, tyto vedlejší nároky nejsou tituly exekučními přiřčeny a prokázány a vymáhající věritelka požadovati je může jen jako knihovní věritelka a jen potud, pokud jsou knihovně zjištěny. Soud má za to, že tyto úroky z prodlení a opětné úroky z nich soustavně každé půlletí účtované nejsou kaucemi 500.000 Kč a 100.000 Kč a kaucemi vedlejšími 20.000 Kč a 4.000 Kč kryty, neboť na základě rozsudku ze dne 29. února 1924, ze dne 27. května 1924 a usnesení ze dne 27. ledna 1925 dala si vymáhající věritelka na prodané nemovitosti vtěliti v knihách pozemkových poznámku, že její úvěrové pohledávky 500.000 Kč s přísl. a 100.000 Kč s přísl. jsou plně vyčerpány a jsou vykonatelné. Tím vymáhající věritelka kauce vykonatelnými pohledávkami, jež jí byly z nejvyššího podání přikázány, plně vyčerpala a dala si tuto skutečnost ještě ověřiti knihovní poznámkou. Tento úkon jest pro vymáhající věritelku proti povinné straně závazným a vpočetla si jím do rámce kaucí, o něž jde, vykonatelné pohledávky. Nemůže proto do rámce těchto vyčerpaných kaucí účtovat si nyní pohledávky nevykonatelné, pro které nemá exekuční titul. R e k u r s n í s o u d k rekursu vymáhajícího věřitele napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Pro vymáhající stranu bylo na vydražených nemovitostech vloženo zástavní právo pro úvěrní pohledávku do 500.000 Kč (s určitými úroky a se semestrální provisí) a s jistotou za vedlejší závazky až do 20.000 Kč, dále pro úvěrní pohledávku do 100.000 Kč (též s určitými úroky) a s jistotou za vedlejší závazky až do 4.000 Kč. K žádosti vymáhající strany z 11. března 1925 bylo v pozemkové knize poznamenáno, že tyto úvěrové pohledávky jsou plně vyčerpány a že jsou vykonatelné a že se mimo jiné poznamenává zahájení dražebního řízení těchto nemovitostí, vesměs k vydobytí vykonatelné pohledávky 642.494 Kč (s určitými zde nepodstatnými úroky a t. d.), s útratami 9.647 Kč a s dalšími útratovými položkami. Za tohoto stavu věci není třeba s dovolací stížností rozebírat, zda a pokud lze účtovat pohledávky vzniklé z úvěrového poměru v rámci úvěrové hypoteky, pokud nejsou vykonatelné a mimo tento rámec, jako samostatné pohledávky, pokud se staly vykonatelnými. Řečeným knihovním zápisem o vyčerpání a o vykonatelnosti úvěrových hypotek vykonatelnými pohledávkami v něm uvedenými projevila vymáhající strana jasně vůli pokládati úvěrový poměr, k jehož zajištění úvěrové hypoteky byly určeny, za skončený a úvěr plně vyúčtovat těmito vykonatelnými pohledávkami. Na tento knihovní zápis mohli spoléhat nejen dlužník jako druhá smluvní strana, nýbrž i třetí osoby, které snad hodlaly poskytnouti na nemovitosti další úvěr. Bylo by porušením zásady důvěry ve stav veřejné knihy, kdyby vymáhající věřitel mohl přes ono prohlášení účtovat v rámci úvěrových hypotek jiné pohledávky a uplatňovat pak pro vykonatelné pohledávky své právo k uspokojení v pořadí knihovní poznámky o zahájení dražebního řízení podle § 135 ex. ř. Vymáhající věřitelka mohla proto v rámci hypoteky, jež původně ovšem byla hypotekou úvěrovou, ale pak se stala poznámkou v pozemkové knize hypotekou pro určité, číselně vymezené a vykonatelné pohledávky, účtovat jen tyto vykonatelné pohledávky, ne pohledávky jiné, a to i s útratami jen do částky, na niž úvěrové hypoteky celkem zněly, to jest — nepřihlíží-li se k úrokům, o které tu nejde — nanejvýše jen do 624.000 Kč (sr. rozh. čís. 5321 a 6385 sb. n. s.). Tato nejvyšší částka je příkázanými dílčími částkami vyčerpána. Právem proto rekursní soud nepřiznal na její účet již ani útraty vzešlé vymáhající straně po přiklepu.

Čís. 11050.

Byla-li nájemní smlouva sjednána na určitou dobu s nájemným předem a pevně jednotně určeným, jest, i když žalováno o zaplacení prvé čtvrtletní splátky nájemného, pro věcnou příslušnost soudu (§ 55 j. n.) rozhodným celkové nájemné.

(Rozh. ze dne 2. října 1931, R I 765/31.)